

vér, ma adtam rátok Jézus katonáinak fehér uniformisát, mellyel ti is harcba indultok, de nem ember elleni harcba, hanem a lélekért! Ne feledjétek soha, hogy a pálos barát a magyar népé és ti a magyar haza boldogságának, kultúrájának és szebb jövődjének zálogai vagytok.»

Virág Benedek, pálos költő és történetíró, hamvainak a Sziklatemplomban való ünnepélyes elhelyezése évfordulóján, október 8-án, *Móra Gábor*, budapesti tanár emlékeit kegyeletes lélekkel újítjuk fel: «Meghatódott szívvel állunk a sír mellett. Egyre emelkedett előttünk a kiásott márgás, agyagos föld. Nehéz volt a munka, mert a sír négy sarkára ültetett vadgesztenyefák át- meg átszótták a régi sirt gyökereikkel.

Aztán egyszer csak előbarnállottak a Szent Öreg áldott csontjai. A koponyája! Istenem, ebben a csontboltozatban lakott az a lángoló lélek! És egyszerre ketten is felsóhajtottunk félhangosan: Igy múlik el a világ dicsősége!

De mégsem! Valahogy a Magnificat egyik verse jutott eszembe: Felmagasztalta az aláztosakat... Igen, Isten felmagasztalja az aláztosakat! Virág Benedek koponyája köré maga a Teremtő font koszorút. A gesztenyefák hajszálgyökerei úgy körülölelték tarkóját, halántékát, mintha régen hervadt virágkoszorú lett volna! Úgy is tették a kis koporsóba és rakosgatták hozzá a többi barnává öregedett csontot.

Nem sok, bizony, ami fizikailag megmaradt Virág Benedekből! De a munkásságát, amíg magyar ember él e földön, hirdetni fogja a magyar szó, minek egyik nagy csiszolója, szepítője volt.

A kis koporsó lezárult. És az imádságos csöndben megindultak Virág Benedek hamvai a tabáni plébániatemplom felé. Talán ugyanazon az úton, mint 1830 január 25-én ideérkeztek.

Amíg ott térdeltem a kis koporsó előtt a térdeplőn, és hűnyt szemmel imádkoztam, gondolkoztam, egyszerre elmrajzolódott Virág Benedek, amint az oltárnál, mint annyiszor tette, árva népéért könyörög a Mindenhatóhoz.

A Tabán, a régi, kedves, hepe-hupás utcái, pupos oldalú házai már rég eltűntek, de honnan, honnan sem, egymásután kerültek elő a tipikus öreg tabáni nénikék, bácsikák és a már kihaltak vélt kedves tabáni dialektusban innét is, onnét is hallatszott, amint suttogtak «ter alte Firák»-ról. Igen, az öreg Virágról beszéltek. Érthető, hisz még az ő szüleik, nagyszüleik láthatták, sőt minden bizonnal látták, hallották, ismerték a «szent öreget».

Uzdóczy püspök szertartása után, az alkonyatban megindult a menet. De nem gyászmenet volt az. Diadalmenet!

Adományok. Dr. Szathmáry László jelentős mennyiségű és értékű könyvekkel gazdagította könyvtárunkat. — Lauly József Szent István napján ingyen szerelte *hangerősítőnk*. — Halász Ferencné, özv. Csepreghy Kálmánné *gyertya-*

tartókat, Hévey Jánosné és Bródy Janka *vázákat*, Domán Zoltánné, Horváth Erzsébet, Rónay Irén, Újváry Lászlóné, Szabó Mártonné, Miklós Jenőné, Brokás Ferencné, dr. Keller Gyuláné, Morvay Lipótné, Böröcz Józsefné, dr. Rétyai Kálmán, Józsy Irma *ollárruhákat* adakoztak. — Pfeiffer Gyuláné, Dobránszky Mária, Schmidt Jánosné, Hesz Mária, Póczak Péterné, Brauch Károly, Kátay Ferenc, Mayer Vendelné, Vizi Károlyné, Nagy Margit, Új Gyuláné, Szontágh Dezsőné, Rutterschmidt-cég *élelmiszereket* adományoztak. — Czettler Jenő dr. és Szandtner Pál dr. *miseborral* segítettek rajtunk. — Rónay Kázmér festőművész pedig egy gyönyörű *Remele Szent Pál képet* festett Szikla-templomunk számára, melyet januárban a limpiászi feszület oltárán helyezünk el. — Isten fizesse meg!

Dr. Baranyay Lajos, p. prelátus úr volt szíves vállalni «A fehér barát» felelős szerkesztői és kiadói tisztjét a Rend fölkérésére, ki az új sajtórendeletek folytán nehézségek elé állított lapot szerencsésen átsegítette a csaknem leküzdhetetlen akadályokon. Együttal mély hálával tolmácsoljuk köszönetünket dr. Kisbán Emil g. tanár úrnak, kit újabb és terhesebb másirányú elfoglaltsága eddigi tisztségétől megválni kényszerített.

Papszentelés a Pálosrendben. Virág Ferenc pécsi megyés püspök nov. 26.-án alszerpappá, dec. 27.-én szerpappá és jan. 28.-án áldozópappá szenteli Borsos Ignác, Bolyós Ákos, Csellár Jenő és Vezér Ferenc pálos teológusokat.

Szerkesztői üzenetek

Noémi. Kívánsága, hogy lapunk havonta jelenjék meg, már annyi előfizetőnk részéről nyilvánult, hogy a legkomolyabban foglalkozunk megvalósításával.

Dr. Szabó Lászlóné, Pécs. Ne haragudjék, hogy kiírjuk nevét, de pótolni akarjuk multkori mulasztásunkat, amikor is «A fehér barát» buzgó terjesztői között a korrektúra hibája folytán a névsorból kimaradt. Nem akarunk hálátlanok lenni, bár sohasem fogjuk eléggé meghálálni tudni, hogy lapunkat csaknem száz példányban elhelyezte ismerősei körében. Isten áldja buzgó apostolkodását.

Móra Gábor. Bocsásson meg, hogy a sajtókorlátozások miatt még szűkebbre szabott lapunkban csak megcsonkítva közölhattük kedves cikkét.

A szerkesztésért és kiadásért felelős: Baranyay Lajos. Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.